

teraaret, gjøre vi dog bedst i at vedtage denne Lov, som den er forelagt, uden at tænke videre paa at fixere den for længere Tid.

v. Doctum: Med Hensyn til Priserne paa Kostportionerne da er det Noget, der, som jeg tidligere har anført, ligger udenfor nærværende Sag; naar man imidlertid udtaler denne Mening som et Argument, da kan samme ikke nærmere undersøges, da vi ikke her have noget at gjøre med dette Forhold. I det Dilemma, man derimod vil benytte Priserne som et Sammenlignelsesmiddel, da stæer Fastsettelsen af disse tildeels som ved Capitelstarten; det er et Medium, der bliver bragt tilveie af Priser paa forskellige Tider af Aaret, og der kan saaledes godt finde Sammenligning Sted. Naar forøvrigt den ærede Rigsdagsmand siger, at dette Bygprincip dog ikke kan siges at være det rette, saa er det Alt, hvad jeg ønsker indrømmet. Med Hensyn til, at den ærede Ordfører har sagt, at der maatte herske en Begrebsforvirring med Hensyn til Opsattelsen af, hvad han har udtalt, da kan jeg kun sige, at forsaavidt han udtalte, at det dog mulig kunde være hensigtsmæssigt, at man tog andre eller flere Gjenstande til Maalestof end netop Bygget, saa troer jeg sikkert, at ingen saadan Begrebsforvirring har fundet Sted.

Tscherning: Jeg troer ikke, der fandt nogen Begrebsforvirring Sted, men at det var en Misforstaaelse; jeg troer, at dersom det sidste ærede Medlem bestemt udtalte sig for, at han ogsaa vilde støtte Principet, men at han kun nærede Tvivl om Maaden, hvorpaa det burde gennemføres, og dersom alle de ærede

Medlemmer heri Salen raabte Hør til denne Betragtning, det vil sige tilkjendegave, at de Alle vare fattede paa at modstaae enhver Gageringslov, hvori ikke dette Princip var nedlagt, saa vilde vi let komme ud over denne Forhandling. Minoritetens Forslag har egentlig kun den Betydning, at dersom det bliver antaget, vil man til enhver Tid lade enhver Gageringslov falde ved et simpelt Votum, uden at indlade sig videre paa den, naar ikke dette Princip er optaget deri, idet man da har sørget for, at selv i dyre og vanskelige Tider vilde Embedsmændene, uden at vi behøve nogen ny Dyrtidslov, faae en Forøgelse i deres Indtægter — og det er for Rigsdagen, som voterer over disse Gjenstande, af stor Vigtighed. — hvorimod vi, naar vi kun lade Loven bestaae for eet Aar og der saa kommer til at ligge for os en Gagerlov, hvori dette Princip er sat tilside, da enten maae være fattede paa, ifald vi forkaste den, at faae en Dyrtidslov frem igjen, eller vi maae, for at undgaae det, gaae ind paa Gageringsloven, og vi have jo hidtilbids seet, at hver Gang vi bringes til at raadslaae om Lønningslove, bliver det til Skade for Pungen, vi have ikke i lang Tid haft Kraft til at modstaae driftige Fremfærd i den Henseende, deri ligger hele Vanskeligheden. Det kan nu gjerne være, at det under nærværende Omstændigheder var heldigt ikke at gjøre dette Forslag til et Voteringsthema, men Betydningen af Minoritetens Forslag er ganske simpelt den af mig fremsatte, og naar de ærede Medlemmer udtale sig imod Forslaget, gjøre de det, fordi de yttre Tvivl om Principet (A. Sage: Jeg paa ingen Maade!)